

Arrest

nr. 219 543 van 8 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 31 oktober 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Sri Lankaanse Tamil afkomstig uit Kodikamam, Sri Lanka. Van 1996 tot 1999 leefde u in Vanni als ontheemde. De rest van uw leven woonde u in Kodikamam, samen met uw familie. U studeerde van 1995 tot eind 2007. Op school was u de leider van de studentenvereniging. Tot 2006 organiseerde u jaarlijks de heldendag van de Tamil Tijgers (LTTE) op 6 juni. In 2004 plakte u voor de Tamil National Alliance (TNA) posters tijdens de verkiezingscampagne.

Van 2005 tot 2008 had u contacten met LTTE leden die in het huis van uw oom verbleven. U haalde voedselpakketten en u hield de wacht aan overwegen voor hen. Op 3 januari 2008 werden er in de woning van uw oom enkele LTTE-leden aangehouden. Twee dagen later, op 5 januari 2008, kwam het leger langs uw ouderlijk huis en u werd gearresteerd. U werd naar een inlichtingenkamp gebracht in Kadikamam. Daar werd u verhoord en geslagen. U verbleef twee dagen in dit kamp en werd dan vrijgelaten. Vanaf toen moest u zich elke ochtend om 8u30 aanmelden bij het kamp. Uw nicht, de dochter van uw oom, onderging hetzelfde lot. Op 1 februari 2008 werd uw nicht doodgeschoten wanneer ze zich aanmeldde. Uit angst vluchtte u op 3 februari 2008, samen met uw vader, van Kodikamam naar Jaffna. Een vriend van uw vader regelde een plaats voor u op een boot richting Trincomalee. Deze vriend was een lid van de Eelam People's Democratic Party (EPDP). U werd gedurende de reis begeleid door een lid van de EPDP. Op 5 februari 2008 nam u de boot van Jaffna naar Trincomalee. Vanuit Trincomalee nam u de bus richting Colombo. Onderweg naar Colombo passeerde u een controlepost, maar uw identiteitskaart werd niet gecontroleerd. Op 15 februari 2008 nam u het vliegtuig vanuit Colombo richting Dubai. U reisde met een vals Indisch paspoort samen met een reisagent. Van Dubai reisde u door naar Zuid-Afrika. U verbleef in Zuid-Afrika van 16 februari 2008 tot 11 juli 2010. In Zuid-Afrika kwam u slechts een tiental keer buiten. De reisagent kwam op regelmatige tijdstippen langs om u te bevoorraden. Vanuit Zuid-Afrika trok u met het vliegtuig richting een onbekende bestemming. U reisde met een vals paspoort. Vanuit die onbekende bestemming reisde u nog zeven à acht uur met de auto vooraleer u aankwam in België. Op 12 juli 2010 diende u een verzoek in om internationale bescherming in.

Ter staving van uw asielrelaas legde u een certificaat van schoolverlaten voor, evenals een examen resultaat, drie foto's, recente krantenberichten, de geboorteakte van uzelf, uw moeder, uw vader, uw broer, uw oom langs vaderszijde, uw oom langs moederszijde, uw neven en uw nicht, een overlijdensakte van uw nicht en van uw oom langs vaderszijde, een getuigenis van uw vader bij de rechtbank over de dood van uw nicht, krantenartikels over de dood van uw nicht, de aangifte van de verdwijning van uw neef bij humanitaire instellingen, krantenartikels over de verdwijning van uw neef, een Rode Kruis attest over het bezoek van het Rode Kruis aan uw neef in de gevangenis, een bewijs van detentie van uw neef, documenten betreffende de asielaanvraag van uw broer in Australië en een aangifte van uw broer bij het UNHCR in Indonesië.

Op 23 maart 2011 nam het Commissariaat-generaal een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen de beslissing van het Commissariaat-generaal in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 1 juli 2011 de weigeringsbeslissing van het Commissariaat-generaal bevestigde. U ging tegen de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in beroep bij de Raad van State.

Zonder naar Sri Lanka te zijn teruggekeerd diende u op 17 januari 2017 een tweede verzoek in om internationale bescherming. Op 25 januari 2013 nam de Dienst Vreemdelingen zaken een beslissing 13 quater (weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag).

Op 27 februari 2014 vertrok u vanuit Brussel via I.O.M via Mumbai (India) terug naar Sri Lanka. Op 30 april 2014 verliet u opnieuw Sri Lanka en reisde u naar India, waar u tot 2 september 2017 verbleef. Vanuit India reisde u naar Spanje vanwaar u op dezelfde dag verder reisde naar België. U kwam op 4 september 2017 in België aan en diende op 12 september 2017 een derde verzoek om internationale bescherming in. Op 23 januari 2018 nam het Commissariaat-generaal de beslissing dat uw derde verzoek om internationale bescherming ontvankelijk is.

U verklaarde dat u bij uw terugkeer naar Sri Lanka op de luchthaven van Colombo werd opgepakt en ondervraagd door de Sri Lankaanse autoriteiten (CID). U ontkende connecties te hebben gehad waarop u foto's werden getoond als bewijs daarvan. U werd ook geslagen en gefolterd omdat u tegen hen zou gelogen hebben. Zij eisten dat u namen gaf van "LTTE" 'ers in het buitenland. U gaf enkele namen van leden van de "Tamil Youth Organisation". U was van 2010 tot uw terugkeer naar Sri Lanka zelf lid van laatstgenoemde organisatie. Ondertussen waren uw ouders buiten de luchthaven aan het protesteren omdat u niet naar buiten kwam. Zij dachten dat u vermist was en zeiden dat ze naar de media zouden stappen. Rond 8 uur 's avonds werd u vrijgelaten met de voorwaarde dat u niets over de ondervraging zou vertellen en niet naar een mensenrechtenorganisatie zou stappen. Er werd u tevens opgelegd dat u het huis niet mocht verlaten.

U keerde vervolgens terug naar het huis van uw ouders. Op 12 maart 2014 werd u door de "CID" opgepakt en meegenomen naar een kamp.

Ze checkten uw telefoon, vroegen of u op andere plaatsen verbleef en zeiden dat ze u gingen opbellen om te onderzoeken of u connecties had met personen. Op 18 maart 2014 kwamen leden van de "CID" naar de winkel van uw vader om te vragen of u zich daar dezelfde dag zou aanbieden. U ging samen met uw moeder naar het kantoor van de "CID". Uw moeder bleef buiten wachten terwijl u binnen in het kantoor werd ondervraagd. Er werden u drie foto's getoond en er werd u gevraagd of u de personen op die foto's kende. U ontkende die personen te kennen en werd vervolgens gefolterd. Omdat uw moeder buiten stond te wachten en omdat u in de nabijheid van het kamp woonde werd u vrijgelaten. Er werd u ook gevraagd naar N. en V. die belangrijke "LTTE" 'ers zijn die in Europa verblijven. Op 11 april 2014 werden de drie leden van "LTTE" die op de foto stonden (G., A. en T.) vermoord. Dezelfde dag van de dood van bovenvermelde personen omsingelde het leger uw huis. U hoorde dat van de buurman en besloot niet meer naar huis te komen. Later vernam u van uw ouders dat het leger u zocht omdat uw telefoonnummer bij die gedode personen gevonden werd. U verbleef op verschillende plaatsen in Sri Lanka. Op 30 april 2014 vertrok u per schip naar India, waar u tot september 2017 verbleef. Vervolgens reisde u naar België waar u op 4 september 2017 aankwam en dezelfde dag asiel aanvraag. Als ondersteuning van uw asielaanvraag legt u documenten neer die bewijzen dat u bent teruggekeerd naar Sri Lanka en foto's waaruit blijkt dat u in België heeft deelgenomen aan manifestaties. Daarnaast legt u een geboorteakte en een medisch attest uit India voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van Subsidiäre Bescherming zou lopen.

Vooreerst bevestigt uw vrijwillige terugkeer naar Sri Lanka dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw initieel ingeroepen vrees voor vervolging. Tevens wijst deze terugkeer er op dat uw activiteiten in België binnen de Tamildiaspora u niet in een kwaad daglicht plaatsten en dat u bij uw terugkeer er niet van uit ging dat dit problemen voor u met zich mee zou brengen. U verklaart weliswaar dat u bij uw terugkeer naar Sri Lanka opgepakt en ondervraagd werd, maar hier kan geen geloof aan worden gehecht (infra).

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat u weliswaar kunt aantonen dat u naar Sri Lanka bent teruggekeerd doch u levert geen enkel begin van bewijs van uw ingeroepen problemen na uw terugkeer naar Sri Lanka. Uw vorige asielaanvragen werden immers als ongeloofwaardig bevonden, u slaagde er immers niet in om overtuigende verklaringen af te leggen om uw beweerd "LTTE" profiel aan te tonen. Gezien het ongeloofwaardig karakter van uw vorige asielaanvragen kan nu worden verondersteld dat u uw huidige ingeroepen vrees bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka met meerdere elementen dan loutere verklaringen zou kunnen staven. U beweert immers dat u nog steeds wordt gevisieerd door de Sri Lankaanse autoriteiten. Daar u beweert door officiële instanties te worden gevisieerd kan worden verwacht dat u naast uw verklaringen daaromtrent ook enig fysiek bewijs van uw vervolging zou kunnen voorleggen. Ofschoon u beweerde op de luchthaven te zijn aangehouden, daar te zijn vrijgelaten en later nog drie maal door de "CID" werd opgepakt en vrijgelaten, heeft u geen enkel bewijs, noch van uw aanhoudingen, noch van uw vrijlatingen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3).

Daarnaast beweerde u ook dat u op een "wanted list" staat (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Opmerkelijk is dat u daar ook geen bewijs van kan voorleggen, temeer u stelde in de krant te hebben gelezen dat andere Tamils op de "wanted list" staan. Er kan aldus worden aangenomen dat uw naam ook in een krant zou verschenen zijn wat echter niet het geval bleek te zijn. Uw verklaring waarom uw naam dan niet in een krant te vinden was, namelijk dat dit enkel om veroordeelde criminelen zou gaan en dat zij enkel naar u op zoek zouden zijn, kan niet overtuigen.

Als de autoriteiten daadwerkelijk naar u op zoek zouden zijn, kan logischerwijze worden aangenomen dat uw naam zeker in de kranten zou verschenen zijn (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5)

Verder kan er ernstig worden getwijfeld aan de geloofwaardigheid van uw bewering dat u bij uw terugkeer naar Sri Lanka een dermate uitgesproken profiel had dat u in de onmogelijkheid verkeert om verder in Sri Lanka te verblijven.

Zo beweerde u dat u onmiddellijk bij uw aankomst in Sri Lanka op de luchthaven werd uitgepikt en werd ondervraagd door de "CID" over uw activiteiten in België en eventuele connecties met "LTTE". Ofschoon u stelde dat u hardnekkig werd ondervraagd en zelfs werd gefolterd werd u toch vrijgelaten omdat uw ouders aan de luchthaven protesteerden omdat u de luchthaven niet buitenkwam. Echter kunnen de Sri Lankaanse autoriteiten in hun strijd tegen de "LTTE" gebruik maken van de "Prevention of Terrorism Act". Volgens die wet kunnen verdachten immers zonder arrestatiebevelen en zonder motivering worden opgepakt en gedurende maanden worden opgesloten zonder enige vorm van proces (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). In bovenvermelde context is het dan ook niet geloofwaardig dat de Sri Lankaanse autoriteiten u louter omwille van het protest van uw ouders zouden vrijlaten, laat staan dat dit onder de voorwaarde was dat u niets over uw behandeling tijdens het verhoor zou vertellen aan mensenrechtenorganisaties (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3).

Voorts verklaarde u dat de voorwaarde waaronder u werd vrijgelaten er in bestond dat u het huis niet mocht verlaten (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Verder in het gehoor stelde u dat de Sri Lankaanse autoriteiten u in de gaten wilden houden om te zien of u connecties met "LTTE" had. U gevraagd hoe de Sri Lankaanse autoriteiten dat kunnen nagaan wanneer het u verboden was om uw huis te verlaten, beweerde u plots dat u wel overdag naar buiten mocht, maar 's nachts terug naar huis moest gaan (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Verder verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat op 11 april 2014 leden van de "CID" 3 ex leden van "LTTE" (G., A. en T.) gedood hadden (zie vragenlijst DVZ, vraag 18). Voor het Commissariaat-generaal echter beweerde u dat het leger verantwoordelijk was voor de dood van bovenvermelde personen. U daarmee geconfronteerd, beweerde u dat u ondervraagd werd door de "CID" in het legerkamp en dat "CID" en leger eigenlijk hetzelfde zijn want ze werken samen (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt duidelijk dat er een verschil is tussen de "CID" of "Criminal Investigation Department" van de "Sri Lanka Police" en "Sri Lanka Corps of Military Police" of "SLCMP". Waarom u voor de Dienst Vreemdelingenzaken het heeft over de "CID" en voor het Commissariaat-generaal over het leger is dan ook niet duidelijk en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Te meer, daar u beweerde door "CID" langdurig te zijn ondervraagd en te zijn gefolterd kan worden verondersteld dat u het verschil tussen het leger en "CID" wel zou moeten kennen. Uit wat voorafgaat kan worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas kan ook niet worden gesteld dat u omwille van uw activiteiten in België door de Sri Lankaanse autoriteiten werd gevisieerd. U kan dan ook niet aantonen dat uw verderzetten van uw activiteiten binnen de Tamildiaspora na uw tweede aankomst in België ditmaal wel opgemerkt zouden zijn door de Srilankaanse autoriteiten of dat ze hieraan enig gevolg zouden hechten. Bovendien lijken uw activiteiten ook eerder beperkt. Zo noemt u twee namen van leiders in België, maar u gevraagd naar hun volledige namen dient u het antwoord schuldig te blijven, dit ondanks uw bewering gedurende jaren actief geweest te zijn in deze Tamildiaspora (zie notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4-5). Ook gaf u aan niet langer lid te zijn na uw terugkeer naar België. U kunt dan ook niet aantonen dat deze activiteiten in België ooit een negatief gevolg voor u gehad hebben of zullen hebben.

De documenten die aantonen dat u naar Sri Lanka bent teruggekeerd worden niet door het Commissariaat-generaal betwist.

U wist echter niet aan te tonen dat u na een zeer kort verblijf in Sri Lanka in 2014 naar India bent vertrokken, waar u hierna nog eens drie jaren continue verbleven zou hebben. U legde een medisch attest uit India neer, maar dit vormt blijkbaar het enige officiële document dat u zou hebben verkregen gedurende een verblijf van drie jaar. Op zijn best toont dit document enkel een momentopname, waaruit blijkt dat u in 2016 een medische behandeling onderging in India. Dit document toont niet aan dat u gedurende drie jaar continue verbleef in India. Bovendien dient hierbij gewezen te worden op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat zowel in Sri Lanka als in India mits corruptie allerhande documenten verkregen kunnen worden.

U verklaarde weliswaar met een Indisch paspoort naar Europa gereisd te hebben, maar daar u dit niet kunt voorleggen, blijft het bij een blote bewering. Hierdoor ontstaat dan ook het sterke vermoeden dat u na uw terugkeer in 2014 steeds in Sri Lanka verbleef tot u voor een tweede maal naar Europa kwam. Uw geboorteakte legde u reeds neer tijdens een voorgaande asielaanvraag.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 31 oktober 2018 een schending aan van "artikel 48/6, §5 van de Vreemdelingenwet, van artikel 24 van de procedurerichtlijn (2013/32/EU) en van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn (2011/95/EU)".

Verzoeker betoogt slachtoffer te zijn geworden van verschillende vormen van foltering gedurende zijn detentie in zijn land van herkomst en dat hij als gevolg hiervan gedurende de periode dat hij zich in India bevond meermaals arts en geraadpleegd heeft (stuk 3). Hij wijst erop dat hieruit blijkt dat hij verschillende inwendige verwondingen had. Verzoeker voert aan dat deze medische attesten de vaststelling van het algemeen gebrek aan geloofwaardigheid weerlegt, conform de beslissing van het EHRM in het arrest "R.J. t. Frankrijk".

Verzoeker verwijst tevens naar landeninformatie die volgens hem overeenkomt met zijn verklaringen over de voltrokken feiten ("HRC - UN Human Rights Council (formerly UN Commission on Human Rights): Report of the Working Group on Arbitrary Detention on its visit to Sri Lanka [A/HRC/39/45/Add.2], 23 July 2018"; "IRB - Immigration and Refugee Board of Canada: Sri Lanka: entry

and exit procedures at international airports, including security screening and documents required for citizens to enter and leave the country; treatment of returnees upon arrival at international airports, including failed asylum seekers and people who exited the country illegally; factors affecting the treatment, including ethnicity and religion (2015-November 2017) [LKA106007.E], 10 November 2017"; "Forced Migration Review (Author: Alpes, Jill; Blondel, Charlotte; Preiss, Nausicaa; Monras Sayos, Meritxell) Postdeportation risks for failed asylum seekers, February 2017").

Verzoeker merkt op dat wanneer de getraumatiseerde verzoeker om internationale bescherming wordt bevraagd over een traumatische gebeurtenis, hij vaak slechts fragmenten of impressies zal hebben, die mogelijk ook de gevoelens oproepen die speelden op het ogenblik van de oorspronkelijke gebeurtenis, zoals angst schamte, vernedering, schuld of woede en dat overigens een onderscheid gemaakt dient te worden tussen enerzijds de 'centrale' details van het verhaal (datgene wat belangrijk is voor de kern van het verhaal of de emotionele inhoud van het relaas) en anderzijds de 'perifere' details. Hij meent dat dit een en ander kan verklaren naar aanleiding van de opgemerkte discrepanties in zijn relaas: het gegeven of hij al dan niet zijn huis mocht verlaten die dag en het gegeven dat de 3 ex-leden van de LTTE werden vermoord dan door de CID, dan wel door het leger.

Verzoeker meent dat de beoordeling dient te gebeuren in het licht van een opgelopen trauma, samen met zijn medisch attest en wijst andermaal op artikel 4, § 4 van de Kwalificatierichtlijn.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), procedureel luik.

Hij geeft een korte theoretische uiteenzetting aangaande artikel 3 van het EVRM en verwijst naar rechtspraak van het EHRM: het arrest *"M.S.S. t. België en Griekenland"*, het arrest *"J.K. t. Zweden"* en *"X t. Zwitserland"*.

Wat betreft verzoekers vrijwillige terugkeer naar Sri Lanka in 2014 en de bewering van verweerder dat verzoekers activiteiten in België hem dus niet in een kwaad daglicht stelden bij de Sri Lankaanse overheid, voert hij aan dat zowel de gebeurtenissen bij aankomst in Sri Lanka die blijken uit de verklaringen van verzoeker en de gekende landeninformatie deze bewering van verwerende partij tegenspreken (*"UK Home Office: Country Policy and Information Note Sri Lanka: Tamil separatism, June 2017"*; *"Migration Office, Ministry of Interior of the Slovak Republik: SRI LANKA - Current status of 'Liberation Tigers of Tamil Eelam' militant group, 6 March 2017"*; *"ACCORD - Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation: Sri Lanka; COI Compilation, December 2016"*).

Waar verwerende partij betwist dat verzoeker een langdurige periode heeft verbleven in India, wijst verzoeker erop dat hij reeds eerder een medisch attest vanuit India voorlegde en dat hij echter meerdere medische attesten kan voorleggen opgemaakt te Chennai, India gedurende een periode tussen juni 2015 en juli 2016 (stuk 3). Hij stelt dat deze zijn aanwezigheid bevestigen te India en geenszins blij kunnen geven van een momentopname.

Waar verwerende partij tenslotte meent te kunnen stellen dat verzoeker er niet in slaagde zijn LTTE-profiel aan te tonen, betoogt verzoeker dat hij voldoende foto's kan voorleggen en heeft voorgelegd dat hij lid was van de LTTE en deelnam aan protesten in het kader van zijn Tamil-origine (stuk 4), dat tevens een duidelijke foto van hem werd gepubliceerd op het online media kanaal *'Eeladhesam News'* (stuk 5) en dat hij ten slotte een schrijven overmaakt van de *"Tamil Coordinating Committee"* te België (stuk 6).

Verzoeker meent dat kan worden geconcludeerd dat verwerende partij heeft nagelaten enig onderzoek te voeren naar de gevaren voor terugkerende Tamil met een duidelijk LTTE-verleden en dat uit de bestreden beslissing niet kan blijken dat verwerende partij, conform artikel 10, § 3 van de Procedurerichtlijn, rekening heeft gehouden met de beschikbare en actuele landeninformatie. Hij voert aan dat het vorige onderzoek van voorliggend dossier dateert van voor zijn terugkeer in 2014 en dat dit onderzoek derhalve onmogelijk als actueel beschouwd kan worden en dat een nieuw deugdelijk en rigoureuus onderzoek zich opdringt.

Verzoeker haalt aan dat uit de actuele landeninformatie kan worden afgeleid dat *"individuals suspected of having a link, however remote, with the Liberation Tigers of Tamil Eelam have been abducted and then subjected to brutal torture, often including sexual violence and rape of men and women."* En dat derhalve, indien wordt vastgesteld dat verzoeker nauw betrokken was bij de LTTE of de LTTE-diaspora, ook verzoeker een gevaar loopt bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

Verzoeker concludeert dat, *"om de bescherming van een schending van artikel 3 van het EVRM te waarborgen, het aan de verdragsluitende partij is en om een individueel en nauwkeurig onderzoek te voeren naar de achtergrond en het profiel van verzoeker, de door verzoeker opgestelde klachten en de beschikbare landeninformatie. Dit conform artikel 4, §3 van de kwalificatierichtlijn, artikel 10 van de procedurerichtlijn. Uit het artikel 3 van het EVRM en uit de door het Hof in haar rechtspraak vastgelegde beginselen volgt dus dat de nationale autoriteiten zo rigoureus mogelijk moeten zijn om de klachten in het kader van artikel 3 van het verdrag controleren, dit teneinde de effectiviteit van de asielprocedure te kunnen waarborgen. Dat dit in voorliggend dossier geenszins gebeurde, zoals tevens kan blijken uit het derde middel."*

In een derde middel voert verzoeker een schending aan van artikel 3 van het EVRM, materieel luik.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande artikel 3 van het EVRM en het toepassingsgebied.

Verzoeker benadrukt te hebben aangetoond deel uit te maken van een kwetsbare groep, de Tamil in Sri Lanka, die direct dan wel indirect kan gelinkt worden met de LTTE. Voorts wijst verzoeker erop dat hij in België deel uitmaakte van de TCC, een organisatie met banden met de LTTE, waarbij hij deelnam aan verschillende activiteiten. Verder stelt hij dat hij een lange periode in het buitenland heeft verbleven, gelet op zijn tweede vertrek uit zijn land van herkomst op 30 april 2014.

Volgens verzoeker houdt de terugkeer voor een Tamil naar Sri Lanka een reëel risico in op een schending van artikel 3 van het EVRM. Verzoeker stelt dat uit de landeninfo duidelijk blijkt dat verzoeker deel uitmaakt van een kwetsbare groep, met name teruggekeerde Tamils (met vermoedelijke banden met de LTTE), die systematisch aan folteringen worden onderworpen.

Verzoeker verwijst naar het arrest *"X t. Zwitserland"* van het EHRM, wat bevestigt dat een rigoureus onderzoek naar een reëel risico voor terugkerende Tamil naar Sri Lanka noodzakelijk is, gelet op het gegeven dat zij een kwetsbare groep zijn.

Hij verwijst verder naar de nota met betrekking tot een verblijf in het buitenland van 20 augustus 2018 van het Oostenrijks centrum voor landeninformatie (*"ACCORD - Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation: Sri Lanka: profile of people who have disappeared in recent years; treatment of people gathering information on enforced disappearances; pattern of kidnapping („white vans“, release) [a-10678-1], 20 August 2018."*). Verzoeker haalt de COI van het UK Home Office met betrekking tot de terugkeer van Tamil naar Sri Lanka aan (*"United Kingdom: Home Office, Country Policy and Information Note - Sri Lanka: Tamil separatism , 28 March 2017, v 4.0."*) en het rapport van de stichting LOS over post-deportatie risico's (*"Stichting LOS, Post-Deportation Risks: A Country Catalogue of Existing Reference, juni 2017"*).

Verzoeker stelt dat er in Sri Lanka handig gebruik gemaakt wordt van de zeer uitgebreide antiterrorismewetgeving om Tamil voor onbepaalde termijn te detineren en verwijst naar rapporten dienaangaande (*"Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Sri Lanka: Treatment of Tamils in society and by authorities; the Eelam People's Democratic Party (EPDP), including relationship with the Tamil population (2014-February 2017), 17 March 2017, LKA105756.E."*; *"Freedom from Torture, UN Committee Against Torture, 59th Session : Freedom from Torture Submission on Sri Lanka, 2016."*).

Hij meent dat uit bovenstaande landeninformatie ontegensprekelijk kan afgeleid worden dat verzoeker bij gedwongen terugkeer een reëel risico heeft op detentie in de gevangenis. Verzoeker stelt dat ook dit aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM, onder meer gelet op het gegeven dat de omstandigheden in de gevangenissen te Sri Lanka van uitermate slechte kwaliteit zijn. Hij verwijst dienaangaande naar het rapport *"United States Department of State, 2016 Country Reports on Human Rights Practices - Sri Lanka, 3 March 2017"*.

Verzoeker wijst erop dat deze problematiek ook door VN-organen naar voren geschoven wordt (*“UN Human Rights Council, Compilation on Sri Lanka - Report of the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights, 28 August 2017, A/HRC/WG.6/28/LKA/2”, “UN Committee Against Torture (CAT), Concluding observations on the fifth periodic report of Sri Lanka, 27 January 2017, CAT/C/LKA/CO/5.”*). Tot slot verwijst verzoeker nog naar *“Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation (ACCORD), Sri Lanka: COI Compilation, 31 December 2016”*.

Hij haalt aan dat verwerende partij nalaat de risico's na te gaan betreffende de mogelijkheid van detentie bij inbreuken van desbetreffende wetgeving. Bovendien spreekt zij zich op geen enkel ogenblik uit over de detentieomstandigheden in de gevangenissen in Sri Lanka. Hij voert een schending van artikel 3 van het EVRM aan ingeval van terugkeer naar Sri Lanka.

In hoofddorde vraagt verzoeker *“de betwiste beslissing van het Commissariaat-generaal dd. 17/10/2018 te hervormen en aldus verzoeker in hoofddorde de hoedanigheid van vluchteling in de zin van art. 1 A, lid 2 van de Conventie van Genève toe te kennen.*

In ondergeschikte orde verzoeker de subsidiaire bescherming te willen toekennen.

In uiterst geschikte orde vraagt verzoeker een annulatie van de bestreden beslissing met een verwijzing naar het CGVS teneinde bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen.”.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

“3. Medische attesten uit India

4. Foto's met betrekking tot de LTTE gerelateerde activiteiten

5. Publicatie foto van verzoeker op online media

6. Bevestiging van zijn rol binnen de TCC”.

Verweerder legt een aanvullende nota neer op 3 december 2018.

Ter terechtzitting legt verzoeker een fotokopie van 1 bladzijde uit zijn Sri Lankaans paspoort neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal op 23 maart 2011 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De commissaris-generaal hechtte geen geloof aan verzoekers voorgehouden banden met de LTTE. Deze beslissing van het CGVS werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nummer 64 341 op 1 juli 2011:

“De bestreden beslissing stelt: “Deze daden van “burgerlijke gehoorzaamheid” onder druk van de LTTE waren tijdens de oorlog een algemeen fenomeen binnen de Tamil bevolking. Bovendien voerde u deze taken uit in het district Jaffna, een gebied dat al sinds 1995 onder controle stond van het leger, een gebied waar de LTTE niet meer actief was en geen belangrijke of structurele activiteiten had.”... “U verklaart dat u werd gearresteerd door het leger en dat u al na twee dagen opnieuw werd vrijgelaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Het is weinig waarschijnlijk dat het leger u in volle oorlogstijden na twee dagen zou vrij laten indien u in de ogen van het leger echt belangrijk zou worden geacht binnen de LTTE.”

Terecht wijst de bestreden beslissing dat uit de door verzoeker aangehaalde kortstondige arrestatie van verzoeker door het leger in volle oorlogstijd blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij beschouwd werd als iemand met belangrijke banden en activiteiten voor de LTTE. Verzoeker stelt dat hij door de inlichtingendienst ondervraagd werd over zijn banden met en activiteiten voor de LTTE, hij stelde hij die Tijgers alleen in de woning van zijn oom zag en zij geloofden hem niet. Volgens verzoeker geloofden zij hem niet, maar werd hij toch vrijgelaten, weliswaar met een dagelijkse meldingsplicht (gehoorverslag, stuk 3, p. 6).

Daarenboven bewijst verzoeker zijn arrestatie in 2008 niet, in tegenstelling tot de bewijzen die hij neerlegt in verband met bepaalde familieleden.

De doding van zijn nicht in 2008 is geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging van verzoeker.

De verklaring van verzoeker dat zij als voormalige majoor bij de LTTE in volle oorlog na twee dagen werd vrijgelaten overtuigt niet. Ook zijn nicht zou in volle oorlog na twee dagen vrijgelaten zijn. Verzoeker maakt de belangrijke functie van zijn nicht binnen de LTTE niet aannemelijk.

(...)

De vlucht van verzoeker naar Colombo begeleid door een lid van de EPDP en met de medewerking van een ander lid, aan wie zijn vader over de problemen van verzoeker vertelde, is niet overtuigend indien verzoeker verdacht werd van betekenisvolle banden met de LTTE, ook al zou hier veel geld voor betaald zijn. Dit zou gebeurd zijn in volle oorlog. De EPDP militie bestond uit Tamils die samenwerkten met het Sri Lankaanse leger tegen de LTTE en zijn leden en sympathisanten (Landeninformatie, stuk 2, relatie tussen EPDP en LTTE). Minstens is dit een aanwijzing dat verzoeker niet beschouwd werd als een persoon met betekenisvolle banden met de LTTE.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken in de zin dat hij betekenisvolle banden had met de LTTE of zou beantwoorden aan de cumulatieve risicofactoren die een gegronde vrees voor vervolging of reële risico op ernstige schade aannemelijk maken.”.

Verzoeker diende tegen deze beslissing geen beroep in bij de Raad van State.

2.4.2. In het kader van zijn eerste volgend verzoek om internationale bescherming (tweede asielaanvraag) nam de Dienst Vreemdelingenzaken op 25 januari 2013 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een verzoek om internationale bescherming. Verzoeker diende tegen deze beslissing geen beroep in.

2.4.3. Gelet op dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd. Eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dit verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.4.4. Ter ondersteuning van zijn huidige, tweede volgend verzoek om internationale bescherming (derde asielaanvraag) stelt verzoeker dat hij op 27 februari 2014 vanuit Brussel met het I.O.M. (International Organisation for Migration) via Mumbai naar Sri Lanka terugkeerde, waar hij bij aankomst werd aangehouden en verhoord door de politie (verklaring meervoudige aanvraag van 16 november 2017, punt 14).

Hij gaf aan dat hij na zijn aankomst opnieuw problemen kreeg met de Sri Lankaanse autoriteiten en Sri Lanka omwille hiervan verliet op 30 april 2014 (verklaring meervoudige aanvraag van 16 november 2017, punten 14, 15 en 16).

Hij stelde dat hij ingeval van terugkeer naar Sri Lanka vreesde onmiddellijk te worden gedood door de CID, omdat de CID op 11 april 2014 drie ex-leden van de LTTE, die er na hun terugkeer naar Sri Lanka van verdacht werden nog steeds lid te zijn van de LTTE, hebben gedood (verklaring meervoudige aanvraag van 16 november 2017, punt 18).

2.4.5. Vooreerst bevestigt verzoekers vrijwillige terugkeer naar Sri Lanka in 2014 dat hij er van uitging dat zijn terugkeer geen problemen voor hem zou meebrengen. Verzoeker meende dus zelf dat hij niet in de negatieve aandacht stond van zijn autoriteiten, wat de ongeloofwaardigheid van verzoekers initieel ingeroepen vrees voor vervolging en zijn voorgehouden banden met de LTTE bevestigt. Tevens meende verzoeker dat zijn activiteiten in België binnen de Tamildiaspora hem niet zouden aangewreven worden. Hoewel verzoeker verklaarde dat hij bij zijn terugkeer naar Sri Lanka werd opgepakt en ondervraagd, blijkt uit onderstaande vaststellingen dat hier geen geloof aan kan worden gehecht.

2.4.6. Verzoeker legt geen enkel begin van bewijs kan neer van zijn voorgehouden problemen bij zijn terugkeer naar Sri Lanka. Indien verzoeker beweerde op de luchthaven te zijn aangehouden, daar te zijn vrijgelaten en later nog driemaal door de CID werd opgepakt en vrijgelaten, dan kan niet aangenomen worden dat verzoeker die indien hij actief was binnen de Tamildiaspora niet zou geweten hebben dat hij hiervan melding kon maken bij de Belgische Consulaire diensten, bij IOM of bij de bekende mensenrechtenorganisaties in Sri Lanka (notities van het persoonlijk onderhoud van 1 maart 2018 (hierna: notities), p. 3-4). Verzoeker achtte het niet nodig deze kanalen aan te spreken. Verzoeker liet eveneens na deze beweerde problemen kenbaar te maken aan de Tamilorganisatie in België of andere politieke vrienden in België.

2.4.7. Ook waar verzoeker beweerde dat hij op een *"wanted list"* staat, legde hij hiervan geen bewijsstukken voor (notities, p. 5) terwijl verzoeker stelde dat hij in de krant had gelezen dat andere Tamils op de *"wanted list"* stonden (notities, p. 5). Verzoekers verklaring dat de gepubliceerde *"wanted list"* enkel om veroordeelde criminelen (van Tamil herkomst) zou gaan is uiteraard niet ernstig. Indien verzoeker verwijst naar (bij verstek) veroordeelde criminelen dan heeft dit geen uitstaans met politieke daden, noch met LTTE vervolging. Hoe dan ook indien de autoriteiten daadwerkelijk naar verzoeker op zoek zouden zijn, kan logischerwijze worden aangenomen dat verzoeker dit kan aantonen.

2.4.8. Verzoeker maakt dus niet aannemelijk dat hij onmiddellijk bij aankomst in Sri Lanka in 2014 werd tegengehouden en ondervraagd door de CID over zijn activiteiten in België en LTTE connecties. Zo kan niet worden ingezien dat verzoeker verklaarde dat hij grondig ondervraagd en zelfs gefolterd werd, maar dat hij vervolgens diezelfde dag werd vrijgelaten onder de voorwaarde dat hij niet met een mensenrechtenorganisatie zou spreken en geen medicatie zou nemen (notities, p. 3). Nog daargelaten dat de Sri Lankaanse autoriteiten dergelijke contacten niet kunnen verhinderen nu verzoeker ook elektronisch contact kan leggen of via derden, kan slechts vastgesteld worden dat de Sri Lankaanse autoriteiten niet meenden dat er redenen waren om gebruik maken van de *"Prevention of Terrorism Act"* (PTA) en dus verzoeker geen hindernis was in hun strijd tegen de LTTE. De PTA laat immers toe dat verdachten zonder arrestatiebevelen en zonder motivering worden opgepakt en gedurende maanden worden opgesloten zonder enige vorm van proces (HRW *"Sri Lanka; Repeal Draconian Security Law"* van 29 januari 2018; COI Focus *"Sri Lanka. Risico bij terugkeer"* van 29 mei 2018 (update), p. 9-10). Verzoeker beweert ook zelf dat *"er in Sri Lanka handig gebruik gemaakt wordt van de zeer uitgebreide antiterrorismewetgeving om Tamil voor onbepaalde termijn te detineren en verwijst naar rapporten dienaangaande ("Canada: Immigration and Refugee Board of Canada, Sri Lanka: Treatment of Tamils in society and by authorities; the Eelam People's Democratic Party (EPDP), including relationship with the Tamil population (2014-February 2017), 17 March 2017, LKA105756.E."; "Freedom from Torture, UN Committee Against Torture, 59th Session : Freedom from Torture Submission on Sri Lanka, 2016.")"*.

Dat de Sri Lankaanse veiligheidsdiensten verzoeker dezelfde dag nog zouden vrijlaten omwille van het protest van zijn moeder aan de luchthaven is bezwaarlijk ernstig. Evenmin kan worden aangenomen dat verzoeker onder de voorwaarde dat hij niets over zijn behandeling tijdens het verhoor zou vertellen aan mensenrechtenorganisaties (notities, p. 3) zou vrijkomen indien hij inderdaad een mogelijk veiligheidsrisico kan uitmaken. Verzoeker kan noch mits stukken, noch mits zijn verklaringen aantonen dat hij ondervraagd en gefolterd werd bij aankomst in Sri Lanka.

2.4.9. Uit verzoekers verdere verklaringen kan blijken dat hij zijn antwoorden wijzigt naarmate hij inziet dat deze niet zinnig zijn. Zo heeft verzoeker initieel verklaard dat hij werd vrijgelaten onder voorwaarde dat hij het huis niet zou verlaten (notities, p. 4). Wanneer hierop nader wordt ingegaan dat dit verbod om zijn huis te verlaten niet te verzoenen valt met verzoekers verklaring dat de Sri Lankaanse autoriteiten hem in de gaten wilden houden om te zien of hij connecties met LTTE had (notities, p. 4), past verzoeker zijn verklaringen aan en stelde dat hij overdag wel naar buiten mocht, maar 's nachts terug naar huis moest gaan (notities, p. 4). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker een ander asielrelaas opbouwt naarmate hij geconfronteerd werd met ongerijmdheden.

2.4.10. Waar verzoeker verwijst naar landeninformatie ("*UK Home Office: Country Policy and Information Note Sri Lanka: Tamil separatism, June 2017*"; "*Migration Office, Ministry of Interior of the Slovak Republik: SRI LANKA - Current status of 'Liberation Tigers of Tamil Eelam' militant group, 6 March 2017*"; "*ACCORD - Austrian Centre for Country of Origin and Asylum Research and Documentation: Sri Lanka; COI Compilation, December 2016*") die verzoekers verklaringen ondersteunt, met name dat activiteiten in België hem in een kwaad daglicht konden stellen bij aankomst in Sri Lanka in 2014. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat zijn verklaringen over zijn voorgehouden problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten na zijn terugkeer naar Sri Lanka in 2014 niet geloofwaardig zijn. Het volstaat dan ook niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke.

2.4.11. Verder verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat drie ex-leden van de LTTE op 11 april 2014 door leden van de CID gedood werden (verklaring meervoudige aanvraag, vraag 18). Nochtans hield verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud voor dat het leger verantwoordelijk was voor de dood van de ex-LTTE-leden (notities, p. 7). Verzoekers uitleg, dat hij ondervraagd werd door de CID in het legerkamp en dat CID en leger eigenlijk hetzelfde zijn omdat ze samenwerken (notities, p. 7), is strijdig met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Immers er is een duidelijk verschil tussen de CID of "*Criminal Investigation Department*" van de Sri Lankaanse politie enerzijds en het "*Sri Lanka Corps of Military Police*" (SLCMP) van het Sri Lankaanse leger anderzijds (Wikipediapagina "*Criminal Investigation Department (Sri Lanka)*"; Wikipediapagina "*Sri Lanka Corps of Military Police*"). Indien verzoeker zich inderdaad heeft aangeboden bij de diensten van de CID dan kan worden aangenomen dat hij voorafgaandelijk heeft overlegd met familie (waar besloten werd dat zijn moeder zou meegaan) en/of vrienden en dan ook het verschil tussen het leger en de CID zou kennen, *quod non*. Ook kan niet ingezien worden dat hij dit thans nog steeds niet zou weten of hij langdurig werd ondervraagd en gefolterd door de CID, en dit terwijl hij ook na zijn terugkeer naar België alle informatie ter beschikking had. Hieruit kan enkel blijken dat verzoeker het niet nuttig vond deze aanhouding ernstig te bespreken alvorens opnieuw naar Europa te komen. Ook kan niet blijken dat verzoeker dit naderhand heeft besproken België nu hij zou geweten hebben dat zijn verklaringen niet rijmen.

2.4.12. Gelet op voorgaande hecht de Raad geen geloof aan verzoekers beweringen dat hij problemen zou hebben gekend met de Sri Lankaanse autoriteiten na zijn terugkeer naar Sri Lanka in 2014.

2.4.13. De documenten waaruit blijkt dat verzoeker op 27 februari 2014 terugkeerde naar Sri Lanka staan hoe dan ook niet ter discussie. Evenwel weet verzoeker zijn bewering dat hij slechts kort in Sri Lanka bleef en op 30 april 2014 naar India ging en er continu verbleef tot 30 augustus 2017 niet hard te maken (verklaring meervoudige aanvraag, punt 14). De door verzoeker bij het CGVS en verzoekschrift neergelegde medische attesten uit India dateren van 2015 en 2016 en gelden als enige documenten ter staving van zijn verblijf in India. Nog daargelaten dat de bestreden beslissing wijst op het gemak waarmee dergelijke stukken kunnen verkregen worden (COI Focus "*Sri Lanka. Corruptie en (ver)vals(t)e documenten*" van 29 augustus 2017; COI Focus "*India. Corruptie en documentenfraude*" van 8 mei 2018) kunnen deze documenten enkel aantonen dat verzoeker medische onderzoeken onderging in India op 21 juni 2015, 24 september 2015, 28 september 2015, 30 september 2015, 28 oktober 2015, 21 juni 2016, 22 juni 2016 en 9 juli 2016. Verzoekers bewering dat hij meer dan drie jaar onafgebroken in India heeft verbleven wordt hiermee niet aangetoond enkel dat verzoeker tussen 21 juni 2015 en 28 oktober 2015 en opnieuw eind juni tot begin juli 2016 in India was om medische redenen. Verzoeker laat na zijn paspoort voor te leggen waaruit een langdurig verblijf in India kan blijken. Verzoeker legt enkel een fotokopie van de eerste pagina uit zijn Sri Lankaans paspoort neer, zodat eventuele in- en uitreisstempels niet kunnen worden nagegaan.

Voorgaande vaststellingen maken niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker niet continu in India verbleef, doch in Sri Lanka of elders, en dat hij deze informatie tracht te verbergen voor de Belgische asielinstanties.

2.4.14. Wat betreft verzoekers activiteiten in België voor de TCC en zijn deelname aan protesten, dient er vooreerst op gewezen te worden dat bij een verzoek om internationale bescherming gegrond op activiteiten in het gastland (*'réfugié sur place'*) er een bijzondere bewijslast geldt, namelijk dat indien een kandidaat-vluchteling niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs is van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, onder meer met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen (UNHCR, *"Note on refugee sur place claims, d) Procedural aspects"*, februari 2004). Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden (UNHCR, *"Note on réfugié sur place claims"*, februari 2004). Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten (UNHCR, *"Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié"*, Genève, 1992, 96).

2.4.15. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn activiteiten in België hoe dan ook beperkt zijn. Zo noemde hij twee namen van leiders in België, doch kende hij hun volledige namen niet, dit ondanks zijn bewering gedurende jaren actief geweest te zijn in de Tamildiaspora (notities, p. 2-3). Ook gaf verzoeker aan niet langer lid te zijn na zijn terugkeer naar België (notities, p. 3). Verzoeker betoogt dat hij voldoende foto's kan voorleggen en heeft voorgelegd dat hij lid was van de LTTE en deelnam aan protesten in het kader van zijn Tamil-origine, dat tevens een duidelijke foto van hem werd gepubliceerd op het online media kanaal *"Eeladhesam News"* en dat hij ten slotte een schrijven overmaakt van de *"Tamil Coordinating Committee"* te België. De Raad merkt op dat uit de door verzoeker neergelegde foto's voorgehouden profiel niet kunnen aantonen nu daaruit geenszins de precieze feitelijke omstandigheden kunnen worden afgeleid waarin deze foto's werden genomen. Hoe dan ook is verzoeker op deze foto's niet bij naam identificeerbaar en kan uit deze foto's niet blijken of deze enigszins verspreid zijn, dan wel tot het privébezit van verzoeker behoren. Aangaande de door verzoeker neergelegde Facebook-afdrukken is niet duidelijk aan wie deze profielen toebehoren, noch of dit openbare – en dus door iedereen te bezichtigen – profielen betreffen. Verzoeker weet met deze Facebook-afdrukken aldus niet aan te tonen dat hij in de kijker van de overheid zou lopen ingeval van terugkeer naar Sri Lanka. Het door verzoekers neergelegde krantenartikel dateert reeds van verzoekers vrijwillige terugkeer naar Sri Lanka in 2014. Bovendien leidt de opgegeven hyperlink niet naar het artikel op internet, doch louter naar de homepage van *"Eeladhesam News"*. De bij het verzoekschrift neergelegde brief van het TCC van 24 oktober 2018 vermeldt dat verzoeker sinds 2010 lid is bij de organisatie. Waar in deze brief louter wordt aangegeven dat verzoeker in 2014 werd teruggestuurd naar Sri Lanka en vervolgens problemen kende in Sri Lanka, dient opgemerkt dat gelet op bovenstaande geen geloof wordt gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen in Sri Lanka en dat deze brief, die noch een objectief, noch een officieel karakter heeft, deze vaststellingen niet kan wijzigen. Bovendien stelde verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat hij geen lid meer is van deze organisatie (notities, p. 3), terwijl de brief doet uitschijnen dat verzoeker nog steeds lid is (*"Wat ik met dit brief wilt vermelden dat [verzoeker] sinds 2010 lid van onze organisatie. Hij werk voor onze deel organisatie Tamil Youth Organisation – Belgium."*), wat de waarachtigheid van de inhoud van deze brief verder ondermijnt.

2.4.16. Zoals hoger reeds vastgesteld heeft verzoeker evenmin kunnen aantonen bij zijn terugkeer naar Sri Lanka in 2014 problemen gekend te hebben omdat hij in België actief zou zijn geweest voor de TCC en bepaalde politieke activiteiten zou hebben in België, noch kan blijken dat de Sri Lankaanse autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn of hem hierover hebben aangesproken. Verzoeker heeft ongehinderd Sri Lanka kunnen in- en uitreizen, zelfs tussendoor nog naar India. Verzoeker verklaarde immers ook ter terechtzitting dat hij Sri Lanka legaal uitreisde en ook geen vals paspoort gebruikte in India. Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Sri Lankaanse autoriteiten stond omwille van zijn lidmaatschap en/of politieke activiteiten.

Er liggen geen elementen voor waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker thans in de aandacht komt van de Sri Lankaanse autoriteiten laat staan dat dit hij bij een terugkeer gevaar zou lopen.

2.4.17. Wat betreft de door verzoeker neergelegde medische attesten betoogt verzoeker dat hij het slachtoffer was van verschillende vormen van foltering gedurende zijn detentie in Sri Lanka en voert hij aan dat uit deze attesten blijkt dat hij verschillende interne verwondingen heeft opgelopen. Voorop dient te worden vastgesteld dat geen enkel van deze attesten melding maakt van het gegeven dat verzoekers “*verwondingen*” het gevolg zouden zijn van foltering. Verzoeker trekt dus eigen conclusies die zijn asielrelaas dat ongeloofwaardig is bevonden moet ondersteunen. De door verzoeker neergelegde medische attesten betreffen louter medische onderzoeken naar verzoekers prostaat, scans van zijn buik en borst en medicatievoorschriften. Tevens blijkt dat verzoeker een arts inzake diabetes, astma en hypertensie raadpleegde, doch ligt niet duidelijk voor welke aandoening hij precies had.

2.4.18. De Raad benadrukt nog dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin verzoeker zijn verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. De arts deed geen dergelijke vaststellingen.

2.4.19. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog wijst op zijn traumatische ervaringen en hiermee gepaard gaande psychologische problemen, is dit opnieuw een eigen conclusie nu dit uit geen enkel van de door verzoeker neergelegde medische attesten blijkt die allen fysieke onderzoeken vermelden. De Raad kan bovendien vaststellen dat verzoeker gedurende zijn persoonlijk onderhoud geen gewag maakte van psychologische moeilijkheden en deze evenmin adstrueerde. Verzoeker toont niet aan psychologische problemen te hebben, laat staan dat deze zijn verklaringen zouden beïnvloed hebben.

2.4.20. Daar waar verzoeker in het verzoekschrift nog verwijst naar passages uit verschillende rapporten en een schending van artikel 3 van het EVRM in hoofde van verzoeker aanvoert in geval van terugkeer naar Sri Lanka, merkt de Raad op dat de praktijken die verzoeker aanhaalt betrekking hebben op terugkeerders die banden hebben met de LTTE, wat niet van toepassing is op verzoeker. Zoals hoger gesteld kan verzoeker niet aantonen in de negatieve aandacht te staan van zijn overheden. Verder blijkt uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus “*Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka*” van 29 mei 2018), alsook uit de (gedeeltelijke) rapporten aangehaald door verzoeker, dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE, wat *in casu* niet het geval is. Uit de hierboven aangehaalde COI Focus blijkt dat de oorlog tussen het LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van het LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met het LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven (COI Focus “*Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka*” van 29 mei 2018).

2.4.21. Waar verzoeker nog wijst op de systematische praktijk van onmenselijke behandeling ten aanzien van gedetineerden te Sri Lanka, hierbij verwijzend naar enkele algemene rapporten, merkt de Raad op dat verzoeker zijn vrees voor vervolging ten aanzien van Sri Lanka niet aannemelijk maakt, zodat niet werd aangetoond dat verzoeker ooit aangehouden was en evenmin aannemelijk is dat verzoeker in detentie zou worden gehouden. Deze rapporten zijn aldus niet dienstig op verzoekers persoonlijke situatie.

2.4.22. Verzoeker voert een schending aan van artikel 10.3 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekers verzoek om internationale bescherming wel degelijk deugdelijk werd onderzocht. Ook wat betreft de aangevoerde schending van artikel 4.3 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn), licht verzoeker niet toe waarom hij aanvoert dat artikel 4.3 van de Kwalificatierichtlijn geschonden zou zijn nu zijn verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvond en daarbij rekening werd gehouden met, onder meer, alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip van de beslissing, met de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde stukken en met de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van verzoeker *"teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade overeenkomen"*. Dit is immers *in casu* het geval.

2.4.23. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.5.3. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en derhalve ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in onderhavige procedure beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.8. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK